

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/149/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813223444
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3813223444.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza pred sudcom JUDr. Tomášom Rudášom v právnej veci žalobcu Mgr. U. Y. C., nar. XX.XX.XXXX, v konaní právne zastúpený advokátom JUDr. Jaroslavom Hujíkom, AK so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza proti žalovanému F. F., nar. X.X.XXXX, bytom XX X. I. A. V., E., P G O., v konaní zastúpený advokátom Mgr. Vladimírom Luptákom, AK so sídlom Námestie Slobody 10 Prievidza, o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že na nehnuteľnostiach v katastrálnom území O. pod Q. zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom na LV č. XXX parc. č. CKN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m², parc. č. CKN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 66 m² viazne vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo a povozmi cez tieto nehnuteľnosti v rozsahu vyznačenom na geometrickom pláne vyhotovenom Patriciusom Sovom - GEOSKTEAM, so sídlom Košovská cesta 1, Prievidza, IČO: 48185655, č. p. 247/2016 dňa 07.11.2016, autorizačne overenom Ing. P. D. a úradne overenom Ing. W. dňa 10.11.2016 pre vlastníka nehnuteľností v kat. území O. pod Q. zapísaných v katastri nehnuteľností vedených Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom na LV č. XXXX parc. č. I. XXXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 60m², parc. č. CKN XXXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 40m² a parc. č. CKN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 705 m², a to k týmto nehnuteľnostiam z miestnej komunikácie na parc. č. I.. parc. č. I. XXX/X a parc. č. I. XXXX/X.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa vo veci domáhal určenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku tohto rozhodnutia.

2. Žalobca sa k veci vyjadril, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pozemky na parc. č. CKN XXXX a XXXX, XXXX/X, ktoré sú zvyškom pôvodne poz. kniž. parc. č. XX/a. Žalovaný je vlastníkom vedľajších nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, a to parc. č. CKN XXXX/X a XXXX/X. Predmetné pozemky sa majú nachádzať medzi pozemkom žalobcu a verejným priestranstvom, verejnou cestou. Na parcele č. CKN XXXX je postavená hospodárska budova, ktorá nie je zapísaná v katastri, ktorú žalobca užíva. Predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalobca osvedčením o vydržaní obsiahnutom v notárskej zápisnici zo dňa 02.08.2002 č. N 203/2002. Vykúpením parcely č. EN XXXX/X bol zamedzený prístup na predmetné parcely. Na základe rozhodnutia ONV Prievidza v zmysle bodu 10 mal žalobca za to, že prístup k svojim stavbám bude mať zabezpečený cez parcelu, ktorá je momentálne vo vlastníctve žalovaného. Predmetné rozhodnutie bolo dlhodobo rešpektované a prístup bol zabezpečený cez bráničku a bránu až do obdobia 2004, kedy sa právni predchodcovia žalovaných stali vlastníkmi susediaceho pozemku. Na základe pochybností sa žalobca obrátil na Obec Kamenec

pod Vtáčnikom a tá listom zo dňa 13.10.2004 č.XXX/XXXX oznámila, že pôvodní žalovaní nemajú žiadne výhrady voči prechodu. Žalobca až do predmetného obdobia právo prechodu užíval v dobrej viere. Pokiaľ sa žalobca nemohol dostať na svoj pozemok prostredníctvom cesty, ktorú využíval, vstup mu núdzovo umožnil sused Q. M. Podľa tvrdení žalobcu predmetné právo prechodu na svoj pozemok vydržal využívaním tohto práva po dobu dlhšiu ako 10 rokov, teda od roku 1985 až po bránenie v prechode v roku 2004.

3. Právni predchodcovia žalovaného sa k veci vyjadrili, že sporné pozemky kupovali bez tiarch. Na predmetných nehnuteľnostiach neviazla žiadna ľarcha. Obec žalovaných o tejto skutočnosti neupozornila a takisto ani Ing. X. ako sprostredkovateľ uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy žalovaných neupozornil na žiadne vecné bremeno. Ak by žalovaní mali informáciu o nejakom vecnom bremene, predmetnú nehnuteľnosť by nekúpili. Poukázali na skutočnosť, že žalobca mal dostatok časového priestoru na usporiadanie vzťahov v súvislosti s užívaním predmetných pozemkov. Tvrдили, že žalobca má rovnocenný prístup z vrchnej časti na svoj pozemok, ktorí aj reálne využíva.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č. k. 7C/149/2013-536 s tým, že vyhovel žalobe v celom rozsahu. Voči predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný, na čo odvolací súd rozhodnutie zrušil s odôvodnením, že otázke dobromyseľnosti držby súd nevenoval dostatočnú pozornosť. V prípade vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré spočíva v prechádzaní cez cudzí pozemok, treba k vydržaniu tohto práva, aby držiteľ obsah práva vykonával v ospravedliteľnom omyle, že mu svedčí oprávnenie z vecného bremena. Ospravedliteľný omyl je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Súd prvej inštancie riadne neposúdil, či rozhodnutie ONV Prievidza z 30.10.1985 o umiestnení stavby s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci založilo oprávnenú držbu žalobcu pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadať k tomu, že týmto rozhodnutím sa len v rámci stavebného konania rozhodovalo o umiestnení stavby podľa § 39 stavebného zákona a pripomienky účastníkov stavebného konania vrátane žalobcu ohľadne prístupu na susedné pozemky boli zohľadnené v podmienkach tohto rozhodnutia. Preto bolo potrebné v danej veci vyhodnotiť, či žalobca na základe tohto rozhodnutia mohol byť v ospravedliteľnom omyle, že nadobudol právo zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním s prihliadnutím na zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa žalobca držby ujal. Napriek rozsiahlemu dokazovaniu vykonaného súdom prvej inštancie (výpoveďami svedkov, ohliadkou miesta samého, listinnými dôkazmi) zostal zatiaľ dokazovaním dostatočne nepreukázaný záver o splnení zákonných predpokladov, najmä dobromyseľnosti a splnenia vydržacej doby pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktorému by zodpovedalo právo prechodu a prejazdu žalobcu cez označenú časť parciel CKN XXXX/X a parc. č. CKN XXXX/X. V ďalšom konaní súd prvej inštancie mal riadne posúdiť všetky okolnosti týkajúce sa nadobudnutia držby práva prechodu žalobcu, ako aj všetky okolnosti priebehu vydržacej doby, ktoré by mohli spochybníť dobrú vieru žalobcu, že je oprávneným držiteľom pozemku.

5. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami strán, výsluchmi svedkov, opätovne vypočul svedka Q. M., vykonal ohliadku, opätovne sa oboznámil s dôkazmi ako LV č. XXXX, kúpna zmluva z 20.12.1984, GP z 10.03.1983, rozhodnutie ONV PD z 30.10.1985, pripojená hospodárska zmluva, vyjadrenie ONV Kamenec pod Vtáčnikom z 13.10.2004, LV č. XXX, kópia katastrálnej mapy, LV XXXX, LV XXXX, kúpna zmluva z 20.12.1984, GP z 10.03.1983, rozhodnutie z 30.10.1985, kúpna zmluva so zriadením záložného práva, priložená fotografia pozemku z vrchnej časti, vyjadrenie Obce Kamenec pod Vtáčnikom, pripojená fotografia, záznam zo zápisu do katastra nehnuteľností z 09.08.2002, notárska zápisnica N 203/2002, výpis z LV XXXX, GP z 04.12.2008, správa OÚ PD, schválenie registra obnovenej evidencie pozemkov v k.ú. Kamenec pod Vtáčnikom z 09.08.2001, pripojené kolaudačné rozhodnutie, správa OÚ PD, notárska zápisnica N 75/1996, správa OU PD rozhodnutie, žiadosť o zápis do katastra nehnuteľností, stavebné povolenie, ZP č. 135/2003 s prílohami, vyjadrenie žalobcu, odpoveď kancelárie NR SR pre žalobcu z 08.10.2010, vyjadrenie Úradu vlády SR na list žalobcu, oznámenie o vybavení podania, zápisnica spísaná na OS PD z 02.11.2013, informácia žalovaných pre žalobcu, rozhodnutie ONV PD z 04.09.1989, register obnovenej evidencie, prejednanie žiadosti žalobcu MNV Kamenec pod Vtáčnikom, kolaudačné rozhodnutie z 28.04.1989, výpis z pozemnoknižnej vložky č. XXX k, ú. M. O., kúpna zmluva z 10.08.2004, notárska

zápisnica N XX/XX, správa OÚ PD z 21.03.2001, návrh na zápis z 01.05.1986, hospodárska zmluva z 20.05.1986, vyjadrenie ObÚ miestnej štátnej správy spolu s prílohami, zápisnica NP XX/XX s GP zo dňa 26.03.1990, kúpna zmluva z 24.10.2003, kúpna zmluva 08.09.1984, výpis z pozemkovej knihy z 21.09.1983, výpis parciel, vyjadrenie Obce Kamenec pod Vtáčnikom, výpis LV XXX, priložený náčrt z vykonanej ohliadky vyhotovený JUDr. Laukovou, GP z 10.07.2014 + prílohy a fotodokumentácia, správa starostu obce, vyjadrenie OÚ Kamenec pod Vtáčnikom, vyjadrenie správy katastra PD, zápisnica z ohliadky z 03.09.2014, vyjadrenie Coop Jednota Prievidza - s.d. s fotodokumentáciou, vyjadrenie p. Q. O., identifikácia parciel, vyjadrenie OÚ katastrálny odbor, stanovisko Obvodného úradu Prievidza z 27.07.2005, zápisnica o výsluchu z miesta samého - bydliska svedkyne Q. O., kúpna zmluva z 04.05.1957, ZP z 06.08.1984 s prílohami, vyjadrenie p. Mgr. Y. F., fotokópie listín z 19.05.2016 zo štát. archívu, vyjadrenie ObčÚ Kamenec pod Vtáčnikom z 13.01.2004 spolu s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Súd zistil, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pozemky na parc. č. CKN XXXX a XXXX, XXXX/X, XXXX/X je žalobca na základe rozhodnutia o vydržaní N 203/2002 NZ 201/2002 zo dňa 02.08.2002. Právny nástupca žalovaných je vlastníkom parcely č. XXXX/X a XXXX/X zapísanej na LV č. XXX, ktoré nadobudol počas konania kúpnu zmluvou, na základe čoho došlo právoplatným rozhodnutím súdu na návrh žalobcu k zmene pasívne vecne legitimovaného subjektu. Súd ďalej zistil, že rozhodnutím ONV PD č. XXXX/XX z 30.10.1985 bolo stanovené, že na pozemkoch č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXX/X sa zabezpečuje vybudovanie oplotenia voľného pozemku stavby zo strany záhrad a s vytvorením jednovozidlového vstupu na pozemok parc. č. XXXX, k parc. č. XXXX a XXXX. Účastníci predmetného konania nemali žiadne námietky k danému rozhodnutiu a predmetné rozhodnutie bolo doručované okrem iného aj U. C., S. U., Q. O.. Súd ďalej zistil, že žalobcom deklarované vecné bremeno nie je evidované správou katastra. Žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 10.08.2004 od Obce Kamenec pod Vtáčnikom, v ktorej sa uvádzalo, že kupované nehnuteľnosti sú bez akýchkoľvek tiarch a obmedzení. V zmysle vyjadrenia OÚ Kamenec pod Vtáčnikom zo dňa 13.10.2004 starosta obce uviedol, že majiteľ sporných pozemkov, G. Q. nemá žiadne výhrady proti prechodu a z jeho strany je prechod bezproblémový.

7. Súd ďalej zistil, že žalobca od roku 2004 využíval prechod na svoj pozemok prostredníctvom prístupu cez pozemok suseda Q. M.

8. Výpoveďou svedkyne Q. O. súd zistil, že prechodom do dvora na parcelu XX/a prechádzala od narodenia tak ako aj ostatné príbuzenstvo. V zmysle projektovej dokumentácie schválenej stavebným úradom a v stavebnom konaní bol zaistený prechod a vytvorený vstup pre motorové vozidlá. Rozhodnutie ONV z 30.10.1985 všetko uvádza v 10. bodoch tak, aby im parcela ďalej slúžila. Z cesty na Hájik sa k hospodárskym budovám na dvore nedá prísť pre členitosť terénu. Pán C. predmetné pozemky vydržal lebo sa o ne staral, svedkyňa vyhlásila, že žalobcovi právo prechodu patrí. Pri osobnom výsluchu svedkyňa uviedla, že kúpnu zmluvu, ktorou bola vykúpená v prospech Československého štátu časť parc. XX/A a dom súp. č. X nakoniec podpísala, avšak s procesom uzatvárania zmluvy sa na vtedajšom Miestnom národnom výbore uskutočnilo rokovanie, počas ktorého spoluvlastníci, ktorí predávali spoluvlastnícky podiel prezentovali svoje požiadavky. Požadovali zabezpečenie prístupu na nevykúpenú časť pozemku, takisto požiadavkou bolo vybudovanie brány, aby sa mohlo dostať na nevykúpené pozemky aj autom. Žalobca mal takú požiadavku, že keď má na nevykúpenej časti pozemku chatku, chce si tam zriadiť prípojku vody a elektrickej energie. Na rokovaní mu bolo prisľúbené, že tieto prípojky si môže zriadiť. Pred uzavretím kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo vykúpenie časti pozemkov parc. č. XX/A spoluvlastníci mali bezproblémový prístup na tú časť nehnuteľnosti, ktoré po uzavretí uvedenej zmluvy zostali nevykúpené. Osoby, ktoré boli prítomné na rokovaní dňa 30.10.1985 sa vyjadrili, že uvedené požiadavky splnia, nemali námietky. Svedkyňa mala kľúč od vybudovanej brány, ktorý jej poskytol pán Q. a tento následne poskytla žalobcovi a svojej sestre S. U.. Brána bola cez deň otvorená a keď potrebovala cez bránu prejsť, tak prechod využila. Žalobca takmer od narodenia využíval predmetný prístup, aby sa mohol dostať na svoje pozemky.

9. Svedok Q. M. k veci uviedol, že umožňuje žalobcovi dostať sa na svoje pozemky cez jeho pozemky. Spoluvlastníci sporných parciel využívali prechod, aby sa dostali na dvor a smerom na nehnuteľnosti, ktoré sú za bránou. Svedok mal možnosť vidieť, že cez predmetné pozemky prechádzal žalobca, Q. O. a jej nebohá sestra S. U.. Prechádzanie cez osadenú bránu na pozemku využívala rodina U.. Pri opätovnom výsluchu svedok uviedol, že keď to vykúpila Jednota tak užíval tie stavby a dole pozemky

sused U. C. a pokiaľ to mali záhradu tak to užívali O. a U.. Vedel, že nebol tam spor ohľadom vstupu. Uviedol, že nevie, že niekedy štát alebo Jednota voľakomu bránila vstupovať na pozemok zdola. Tam to bolo otvorené, vozili tovar. Brána bola postavená keď robili obchod, bránu stavala tá firma, ktorá stavala obchod. Keď bola postavená brána, chodievali aj pán C. asi oni mali kľúč. Videl, že si vozievali jablká a zemiaky do pivnice. Chodili aj zhora po chodníku, lebo už tu mali záhradu, zhora chodila pani U. a O., nevidel, že by zhora chodil pán C.. Videl, že chodil zdola. Kedy bol zamedzený prístup to nepamätal, za Jednotu to nebolo.

10. Svedok Mgr. Y. F. k veci uviedol, že pomáhal žalobcovi na jeho pozemok vozit' veci. Svedok nacúval vozidlom do priestoru medzi krčmou a rodinným domom, pričom mu nikto v tom nebránil.

11. Svedok Ing. P. C. uviedol, že žalobca je jeho otec a na prechod na otcov pozemok využívali bránu a bráničku z dolnej strany. Niekedy od roku 2003 až 2004 bol žalobcovi zamedzený prístup na pozemok. Z hornej strany nebolo možné sa dostať na pozemok autom, nakoľko sú tam stromy. Niekedy sused Hudec povolil, aby sa z jeho pozemku dostali na pozemok žalobcu. Cez dolnú bránu, ktorú si otvárali si premiestňovali veci.

12. Svedok U. A. k veci uviedol, že pred uzavretím kúpnej zmluvy so žalovanými si boli obzrieť predmetné nehnuteľnosti. So žalovanými sa osobne rozprával s tým, že žalovaný sa vyjadril, že pokiaľ to bude potrebné, umožní žalobcovi prechod cez jeho pozemky. Svedok v čase uzatvárania kúpnej zmluvy nemal vedomosť či žalobca predmetnou časťou pozemkov prechádza.

13. Svedok RsDr. G. M. uviedol, že v čase keď sa realizoval výkup pozemkov tak bolo dohodnuté, že Q. O. a žalobca, ktorí dedili po starom otcovi môžu prechádzať na svoje pozemky z dolnej strany.

14. Svedok P. M. uviedol, že v roku 2005-2006 požiadal žalobcu o odstránenie takej sute, ktorá prakticky naplavovala vodu na jeho dom. Daná suť bola v spodnej časti pozemku, v blízkosti jeho domu. Žalobca mu umožnil, aby danú suť upratal na vlastné náklady. Hovoril mu, aby si to odviezol cez spodnú bránu, tá ktorá je predmetom sporu. Brána bola obrastená popínavými rastlinami. Boli tam kadejaké stromy, svah a to sa odpratalo. Teraz tam rastie burina a popínavé rastliny. Do momentu, keď svedok išiel odstraňovať predmetnú suť nevedel, že sa tam nachádza nejaká bránička. Boli tam stromy, buriny tam rástli, nebol to udržiavaný pozemok. Vzhľadom na to, že v čase okolo roku 2006 tam boli stromy, prístup na pozemok cez danú bráničku nebol možný. Svedok od detstva nevidel nikoho túto bráničku užívať. Pána C. na pozemku vídaval, ale cez danú bráničku ho nevidel vchádzať. Svedok mal vedomosť o tom, že vo vrchnej časti je brána. O tom má vedomosť, odkedy tam žije, t.j. od roku 2000. Mal vedomosť o tom, že žalobca používa vrchnú bráničku. V časti, ako má žalobca pozemok, konkrétne vrchná časť je príjazdová cesta. Z prístupovej cesty je možný príjazd aj cez vrchnú bráničku.

15. Svedkyňa D. M. k veci uviedla, že keď potrebovali opraviť svoj dom čo susedí s pozemkom žalobcu, tak pán C. bol natoľko ochotný, že poskytol prístup zo svojho pozemku, aby opravili dom. Poskytol kľúče od brány na jeho pozemku, bolo to asi 5-6 rokov dozadu. Odstránili tak návažku, nakoľko v nej boli rúry, cez ktoré zatekala voda na dom. Následne sa tam dala čistička, po dohode so žalobcom. Pri bráne sa nachádzala veľká navážka, bola to kopa hliny a bordelu a autom sa na daný pozemok cez bránu nedalo prejsť. Svedkyňa mala známych, ktorí sú v hornej časti spodného pozemku a má vedomosť, že na vrchnej časti spodného pozemku je veľká brána, je tam betón a z vrchnej časti je aj možný prístup vozidlami. V roku 2013 kedy odstránili bordel tak cez bránu, ktorá bola vedľa ich pozemku sa autom nedalo prísť. Svedkyňa si pamätala, že žalobca chodil iba z vrchného vstupu na svoj pozemok. Pamätala si to nie len posledných 14 rokov čo tam žije, ale aj predtým, lebo často tam chodievala. Videla žalobcu, že z vrchnej časti išiel pešo, ale aj párkrát autom. Syna žalobcu nepozná, predtým ho nikdy nevidela na predmetných nehnuteľnostiach. Svedkyňa si pamätala, že predmetná bránička v roku 2004 bola veľmi zarastená.

16. Podľa § 134 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny

predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

17. Podľa § 151o ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

18. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovania a tak ako to bolo uvedené v zrušujúcom rozhodnutí venoval pozornosť podmienkam vydržania a najmä dobromyseľnosti držby a splnenia vydržacej doby ako aj okolnosťami priebehu vydržacej doby, ktoré by mohli sponchybníť dobrú vieru žalobcu, že je oprávneným držiteľom pozemku.

19. Súd mal opätovným vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca v konaní preukázal naliehavý právny záujem na určení, že vecné bremeno vzniklo výkonom práva v zákonnej lehote, zaťažilo a zaťažuje nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, t. j. parc. CKN č. XXXX/X a č. XXXX/X, ktorá vznikla z pôvodnej parcely č. XX/a. Súd má za to, že bez určenia vzniku vecného bremena vydržaním, by žalobcovo právne postavenie bolo neistým a mohlo by mu byť aj naďalej zamedzované v prístupe na pozemok v jeho vlastníctve.

20. Súd mal na základe listu vlastníctva č. XXXX za preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území O. pod Q. zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom a to pozemkov evidovaných parcelným číslom CKN XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 60 m² a parcelné číslo CKN XXXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 40 m² a parcelné číslo CKN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 750 m². Žalovaný ako právny nástupca je vlastníkom nehnuteľností susediacich so žalobcovými, zapísaných v katastrálnom území Kamenec pod Vtáčnikom na LV č. XXX a to parcelné číslo CKN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m² a parc. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 66 m². Súd mal za preukázané, že uvádzané nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu sú pôvodne časťou parcely číslo XX/a, k. ú. M. O., ktorá bola okrem iného aj žalobcom odpredaná dňa 08.09.1984 a to kupujúcemu Československý štát (MNV v Kamenci pod Vtáčnikom) v zmysle geometrického plánu č. XXX-XXX-XXX-XX zo dňa 08.03.1983. Predmetnou kúpnu zmluvou bola pre Československý štát vykúpená časť parcely XX/a označená ako parcela číslo EN XXXX/X za účelom výstavby obchodných priestorov - pohostinstva a potravín. Na základe hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku uzavretej v zmysle § 347 Hospodárskeho zákonníka zo dňa 20.05.1986 odovzdávajúca organizácia MNV Kamenec pod Vtáčnikom previedla správu majetku k parcele č. XXXX/X vo výmere 879m² na ONV Prievidza. Súd mal vylúčením žalobcu a svedkov Š. O. preukázané, že pri výkupe predmetných pozemkov sa uskutočnili rokovania medzi vlastními predmetných nehnuteľností, ako aj žalobcom a zástupcami štátu - MNV v Kamenci pod Vtáčnikom. Predmetom rokovaní okrem iného bolo aj zabezpečenie prístupu pešo a povozom na nehnuteľnosti v súčasnosti zapísané na LV č. XXXX. Výsledkom rokovaní bola dojednanie zakomponované do bodu 10 rozhodnutia ONV Prievidza zo dňa 30.10.1985 č. ÚP 5414/85, ktorým sa rozhodlo o umiestnení stavby na predmetnom pozemku pre Jednota SD Prievidza. Uvedeným rozhodnutím žalobca preukázal, že v jeho bode 10 sa uvádza povinnosť zabezpečiť vybudovanie oplotenia voľného pozemku stavby zo strany záhrad s vytvorením jednovozidlového vstupu na parc. č. EN XXXX (k parcele č. XXXX) a č. XXXX. Časť označená ako parcela číslo EN XXXX/X, EN XXXX a EN XXXX zostala vo vlastníctve pôvodných spoluvlastníkov, medzi ktorých patril aj žalobca, a ktorí predmetné parcely aj reálne užívali. Žalobca do svojho výlučného vlastníctva predmetné pozemky nadobudol osvedčením o vydržaní v zmysle notárskej zápisnice zo dňa 02.08.2002 č. N XXX/XXXX a tieto sú momentálne zapísané na LV č. XXXX.

21. Čo sa týka námietok voči dobromyseľnosti žalobcu o užívaní práva prechodu, súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že vzhľadom na sprístupnenie prechodu na pozemky aj v jeho vlastníctve rozhodnutím ONV Prievidza zo dňa 30.10.1985 žalobca nemal dôvod pochybovať o skutočnosti, že právo prechodu je oprávnené.

22. Aj s poukazom na skutočnosť, že v zmysle bodu 10 rozhodnutia ONV Prievidza zo dňa 30.10.1985 v danej veci nebolo vecné bremeno zapísané do príslušného katastra, má súd za to, že žalobca bol v dobrej viere, že takéto stavebné rozhodnutie v zmysle uvedeného bodu 10 zakladá jeho právo prechodu a teda prístupu k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve. Navyše takéto presvedčenie žalobcu vyplývalo zo skutočností, že bol účastníkom predmetného rozhodovania č. ÚP 5414/85. Jeho výsledkom bolo aj zakomponovanie bodu 10 do predmetného rozhodnutia z 30.10.1985. Rozhodnutie tak ako žalobcovi tak aj ďalším účastníkom (taktiež Š. O. a Ľ. U. ako spoluvlastníkom pozemkov, ku ktorým sa mal vytvoriť prístup) bolo riadne doručované a voči predmetnému rozhodnutiu ani jeden z účastníkov konania, či to už bola Jednota SD, námietky neuplatnil. Skutočnosť, že ani voči predmetnému bodu 10 neboli uplatnené námietky uvádza samotný text predmetného rozhodnutia a dodáva, že pripomienky účastníkov konania k prístupu na susedné pozemky a možnosti prípojok inžinierskych sietí boli uplatnené v podmienkach tohto rozhodnutia. Žalobca ako sám uviedol, mal vedomosť, že predmetné rozhodnutie bolo doručované aj Stredisku geodézie Prievidza a aj s ohľadom na danú skutočnosť bol dobromyseľný v tom, že predmetné rozhodnutie má právnu relevanciu a bude zabezpečené jeho zaevidovanie v bývalej evidencii nehnuteľností vedenej strediskom geodézie Prievidza. Nakoľko na svoje pozemky z dolnej časti nerušené prichádzal, žalobca nemal dôvod overovať predmetné skutočnosti, navyše pokiaľ proti predmetnému rozhodnutiu a aj uvádzaného bodu 10 bolo prípustné podať odvolanie, avšak odvolanie žiadnym z účastníkov podané nebolo. Súd má potom za to, že práve daným titulom žalobca minimálne od momentu vydania predmetného rozhodnutia dňa 30.10.1985 v dobrej viere využíval právo prechodu cez parcely č. XXXX/X (odpredané pôvodnými vlastníkami parcely č- XX/a štátu) na parcely č. XXXX a XXXX a mal za to, že tento prístup zaťažuje vlastníka vykúpeného pozemku v prospech vlastníka nevykúpeného pozemku.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd nevychádzal len zo subjektívneho názoru žalobcu a výsluchu svedkov, ale súd posudzoval či vzhľadom na objektívne skutočnosti a existujúci titul vydržania sa žalobca dôvodne domnieval, že takéto právo prechodu mu patrí. Nevyhnutnou podmienkou vydržania práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu je existencia právneho dôvodu, z ktorého subjekt vzhľadom na okolnosti vyvodzuje a v dobrej viere verí, že mu patrí právo k cudzej veci, ktorého obsahom je vecné bremeno a na druhej strane je nositeľom povinnosti strpieť výkon tohto práva. V tomto prípade žalobca nadobudol presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, a to so zreteľom na okolnosti v danom čase. V čase predaja pozemkov Československému štátu, ktorých podielovým vlastníkom bol aj žalobca, t. j. v roku 1984 (kúpna zmluva uzavretá dňa 08.09.1984) predchádzala predaju medzi zmluvnými stranami komunikácia, čo nebolo v konaní sporným, že predávajúci budú súhlasiť s predajom nehnuteľností v ich vlastníctve za podmienky, že budú mať zabezpečený prístup na svoje pozemky. K odpredaju predmetných pozemkov došlo aj na základe skutočností, že táto ich podmienka zo strany štátu bola akceptovaná a ako sa vyjadril žalobca či už svedkyňa O., nebol dôvod sa obávať o prístup na svoje pozemky. Dôkazom danej skutočnosti je aj fakt, že pokiaľ už boli odpredané Československému štátu, vyššie uvádzaná podmienka zo strany predávajúcich bola akceptovaná a neskôr zohľadnená a inkorporovaná do rozhodnutia ONV z 30.10.1985 do bodu 10, voči čomu neboli žiadnym účastníkom podané námietky ani odvolanie. Súd mal v konaní potom za preukázané, že dobromyseľnosť žalobcu pri užívaní sporného prechodu vyplývala jednak zo skutočností, že tak ako bola určená podmienka zabezpečenia práva prechodu už počas rokovaní pri predaji pozemkov do vlastníctva štátu (čo nebolo v konaní sporné, že v danom čase mal žalobca zabezpečené predmetné právo prechodu, to reálne využíval a žiaden subjekt mu v tom nebránil), tak táto podmienka bola zahrnutá do rozhodnutia ONV v roku 1985, ktoré bolo doručené okrem Jednoty SD aj žalobcovi. Žalobca tak bol v dobrej viere, že takéto oprávnenie mu patrí, je mu priznané štátnym orgánom, stavebným rozhodnutím, navyše pokiaľ mu v užívaní takéhoto oprávnenia minimálne odo dňa vydania predmetného rozhodnutia a jeho doručenia žalobcovi ako účastníkovi predmetného konania nikto nebránil.

24. Pokiaľ odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že je potrebné sa zaoberať otázkou vzniknutého omylu, súd má za to, že žalobca konal v domnení, že nekoná bezprávne, a že si neprisvojuje cudziu vec alebo právo, čo potvrdzovalo aj jeho správanie. Žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania bolo doručené rozhodnutie ONV PD zo dňa 30.10.1985, na základe ktorého bol v domnení, že na pozemok v jeho vlastníctve je oprávnený vstupovať prostredníctvom prístupu v dolnej časti jeho nehnuteľnosti, v prístupe mu nebolo bránené, čo potvrdil sám žalobca ako aj sused bezprostrednej nehnuteľnosti V. M. a spolu so svedkami Š. O. a Ľ. U. potvrdili, že žalobca užíval predmetný prístup pred rokom 1985 v dobrej viere. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobca prístup z dolnej časti a predmetné právo prechodu využíval už pred rozhodnutím ONV Prievidza zo dňa 30.10.1985 č. ÚP 5414/85, dôkazom čoho je aj

svedecká výpoveď svedka V. M. na pojednávaní dňa 16.01.2015, vlastníka susediaceho pozemku, ktorý sa vyjadril, že pred uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 08.09.1984 spoluvlastníci pôvodnej parcely XX/a., ktorým bol aj žalobca, využívali prechod v dolnej časti za osadenou bránou. Takisto svedok RSDr. I. M. uviedol, že v čase keď sa realizoval výkup pozemkov (rok 1984) tak bolo dohodnuté, že Š. O. žalobca môžu chodiť na svoj pozemok z hlavnej cesty. Teda mohli chodiť od hlavnej cesty- prístup zdola, čo svedok uviedol, že takto reálne chodili aj predtým ako bola zrealizovaná stavba potravín, nakoľko predmetná časť pozemku sa ponechala ako verejná. Taktiež svedkyňa Š. O. o svojej výpovedi uviedla, že pred uzavretím zmluvy s československým štátom mali predmetní vlastníci bezproblémový prístup, na tú časť nehnuteľnosti, ktoré po uzavretí zmluvy ostali ako nevykúpené. Na tú časť pozemku v ich vlastníctve chodili povozom - mláčačka, tiež tam prepravovali seno. Svedkyňa Š. O. uviedla, že žalobca od narodenia využíval spoločný vchod za účelom toho, aby sa na nehnuteľnosti, ktorých bol podielovým vlastníkom dostal a pri komunikácii so svedkyňou nikdy nevyjadril pochybnosti o svojom práve prechodu. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za to, že žalobca už pred odpredaním parc. č. XX/a dňa 08.09.1984 na predmetnú parcelu chodieval predmetným prístupom, dokonca aj po odpredaní časti danej parcely štátu a to až do roku 1985, kedy následne na základe bodu 10 rozhodnutia ONV Prievidza zo dňa 30.10.1985 č. ÚP 5414/85 považoval prechod cez odpredané pozemky k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve za oprávnený.

25. Pokiaľ v danej veci nebolo zriadené vecné bremeno zápisom do katastra nehnuteľnosti a žalobca ako laik túto skutočnosť neskúmal, súd má za to, že žalobca bol v ospravedliteľnom právom omyle, že právo prechodu, ktoré dlhodobo užíval a neskôr založené rozhodnutím štátneho orgánu mu patrí. Právny omyl žalobcu spočíval v skutočnosti, že žalobca nesprávne posúdil právne dôsledky právnej skutočnosti, kedy vyhodnotil, že predmetným stavebným rozhodnutím z roku 1985 sa zriaďuje vecné bremeno. Aj keď sa v rámci predmetného stavebného konania rozhodovalo o umiestnení stavby v zmysle § 39 stavebného zákona, žalobca nemal dôvod pochybovať, že vzhľadom na doručovanie tohto rozhodnutia tak ako L. U., Š. O., tak aj jemu a na základe bodu 10, ktorý nebol napadnutý námietkami či prípadným odvolaním voči danému rozhodnutiu, že mu zákonným spôsobom vzniklo právo prechodu. Takisto súdu z rozhodnutia ONV Pd zo dňa 04.09.1989 č. ÚP 992/89 jasne vyplýva, že ONV opätovne ako to bolo stanovené v rozhodnutí v bode 10 z 1985 a neskôr v stavebnom povolení zo dňa 23.04.1987 č. ÚP 316/87 či v kolaudačnom rozhodnutí č. ÚP 467/89 nariaďovala Jednote SD ako vlastníkovi stavby - predajňa potravín, aby vykonala stavebné úpravy v zmysle projektovej dokumentácie schválenej stavebným úradom tak, že bude vytvorený vstup na motorové vozidlá za účelom možného prejazdu na pozemky žalobcu. Žalobca takisto na základe predmetných dôkazov mal za to, že je oprávnený využívať právo prechodu cez pozemky v terajšom vlastníctve žalovaného, a preto má súd za to, že žalobca nekonal nepoctivo aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobcovi nebolo bránené v práve prechodu až do roku 2004, kedy prístup mu zamedzoval právny predchodca terajšieho žalovaného.

26. Pokiaľ sa žalovaný v konaní bráni, na ktorú skutočnosť poukazuje aj odvolací súd, že žalobcovi minimálne ešte v rokoch 1990 -1991 bránila vstupovať na svoj pozemok Jednota SD Pd, súd sa zaoberal aj danou skutočnosťou. Súd na základe predloženého rozhodnutia ONV z 30.10.1985 č. 5414/85 mal preukázané ako sa to vyššie uvádza, že účastníkom bola aj Jednota SD, predmetné rozhodnutie jej bolo riadne doručované a bola riadne poučená o možnosti podať v zákonnej lehote opravný prostriedok. Jednota SD ako účastník opravný prostriedok nepodala, navyše v konaní neuplatňovala žiadne námietky a z tohto dôvodu sa predmetné rozhodnutie stalo právoplatným. S ohľadom aj na danú skutočnosť žalobca mal za to, že zo strany Jednoty SD je právo konštituované bodom 10 predmetného rozhodnutia rešpektované. Takisto opätovnou výpoveďou svedka Q. M., suseda predmetného pozemku, súd mal preukázané, že čo sa týka dolného prístupu svedok nemal vedomosť o tom, že by takýto prístup a prechod žalobcu cez predmetný pozemok bol niekedy spornou záležitosťou. Svedok súdu uviedol, že nevie o tom, že by štát alebo Jednota SD v minulosti niekomu bránila vstupovať na predmetný pozemok zdola. Na otázku, či má svedok vedomosť o zamedzení prístupu žalobcovi z dolnej časti svedok uviedol, že určite počas trvania Jednoty tomu tak nebolo. Svedok ďalej súdu potvrdil, že v čase keď podľa jeho tvrdenia pozemky vykúpila Jednota tak dolný prístup užíval žalobca ako aj Š. O. a L. U.. Takisto svedok uviedol, že pokiaľ bola brána postavená, chodieval dolným prístupom aj žalobca, pričom ho videl ako si vozil jablká a zemiaky na svoj pozemok. Z výpovede svedka a jeho dodatočného vypočutia po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom mal súd za preukázané, že ten ako sused sporného pozemku nemal vedomosť, že by Jednota SD zamedzovala žalobcovi v prístupe na jeho pozemok, navyše svedok videl, že predmetný pozemok žalobca nerušene užíval. Pokiaľ sa svedkyňa Š. O. pri výsluchu dňa 07.01.2016 vyjadrila, na čo poukazuje aj odvolací súd, že keď sa realizovali výkopové práce pomocou bagra,

pozemok sa oplotil a vtedy tam „oni“, ale ani ďalšie osoby vstup umožnený nemali, súd uvádza, že vzhľadom na úmrtie svedkyne počas konania nebolo možné vykonať konfrontáciu so svedkom V. M. a jeho tvrdeniami o skutočnosti, že žalobcovi v prístupe Jednotou SD zamedzované nebolo. Súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti výpovede svedka V. M., ktorý bol riadne poučený o práve vypovedať pravdu nič nezamlčovať a o následkoch krivej výpovede, pričom vo svojich výpovediach či už z roku 2015 alebo pri jeho opätovnom vypočutí počas ohliadky na mieste samom, nevznikli medzi jeho výpoveďami rozpory, ale navyše potvrdil súdu skutočnosti, že žalobcovi nebolo počas existencie Jednoty SD bránené v prechode, žalobca právo prechodu užíval aj po odpredaní pozemkov bez toho, aby mu Jednota SD alebo štát v tom bránili. Pokiaľ sa aj v konaní poukazuje na skutočnosť, že Jednota SD podala protest prokurátorovi, súd má za to, že táto právna skutočnosť nepreukazuje fakt, že žalobcovi Jednota SD mala zamedzovať v prístupe. Súd podotýka, že pokiaľ Jednota SD sa voči rozhodnutiu z roku 1985 neodvolala, ale po uplynutí niekoľkých rokov sa rozhodla riešiť predmetnú záležitosť v bode 10 daného rozhodnutia a podala okresnému prokurátorovi protest proti vydanému rozhodnutiu v roku 1990 (daná skutočnosť, že to muselo byť v roku 1990 vyplýva z podania ONV zo dňa 17.07.1990), ktorým žiadala zrušiť bod 10 rozhodnutia s poukazom na možnosť prístupu z opačnej strany, tak Jednota SD takéto právne aktivity vyvíjala len ako vlastníka stavby s poukazom na Hospodársku zmluvu zo dňa 01.05.1986, ktorou mala sporné nehnuteľnosti v užívaní. Vlastníkom predmetných nehnuteľností parc. č. XXXX/X, kat. územ. O. pod Q. aj naďalej ostal Československý štát, ktorý právo stanovené bodom 10 rozhodnutia ONV z roku 1985 nespochybňoval. Práve naopak, ONV Prievidza rozhodnutím č. ÚP 992/89 nariadil Jednote SD vykonať nevyhnutné úpravy oporného múru a vytvorenia vstupu pre motorové vozidlá. Súd v konaní nemal za preukázané, že žalobcovi bolo v práve prechodu bránené aj s ohľadom na skutočnosť, že samotná ONV Pd vyvíjala aktivity, aby okrem iného aj žalobcovi bol umožnený prístup (pre vozidlá) na jeho pozemky o čom svedčí aj fakt, že takýto prístup nakoniec aj Jednotou SD zriadený bol a na danom pozemku Jednotou SD nepochybne bola osadená brána za účelom takéhoto prístupu. V danej časti však nie je možné opomenúť, že ONV Prievidza rozhodnutím č. ÚP 992/89 ukladala Jednote SD povinnosť vytvoriť v zmysle rozhodnutia z 1985 a jeho bodu 10 vstup pre motorové vozidlá. V zmysle svedeckých výpovedí Š. O., L. U. a V. M. je zjavné, že v danom období už bol vstup prechodom pešo sprístupnený a bolo vyvíjané úsilie na zriadenia prístupu aj pre motorové vozidlá (zo svedeckých výpovedí a pripojených rozhodnutí ONV Pd vyplýva, že v tomto smere najväčšie úsilie vyvíjala Š. O., čomu nakoniec bolo aj vyhovené).

27. V nadväznosti na vyššie uvádzané skutočnosti bol prvostupňový súd viazaný názorom odvolacieho súdu povinný dodatočne zisťovať, kedy došlo k osadeniu predmetnej brány, ktorá nakoniec bola v predmetnom teréne Jednotou SD osadená, a ktorou bol umožnený prístup pre motorové vozidlá. V danej veci strany dodatočne návrhy na takéto dokazovanie neuviedli s odvolaním sa na objektívnu skutočnosť, že osoby, ktoré by mohli disponovať predmetnými vedomosťami sú už zosnulé, a preto žalobca navrhol iba opätovne vypočuť vo veci svedka V. M. Vo svojej pôvodnej svedeckej výpovedi svedkyňa O. uviedla, že si nepamätá kedy bola v teréne umiestnená brána, pričom uviedla, že si myslí, že to mohlo byť v roku 1985. Súd poukazuje na výpoveď V. M. na pojednávaní dňa 16.01.2015, ktorý uviedol, že predmetná brána bola postavená keď prebiehala stavba nákupného strediska, pričom si rok presne nepamätal a uviedol, že to bolo asi v roku 1983-4. Takisto pri opätovnom výsluchu svedok uviedol, že brána bola postavená keď sa robil obchod a bránu stavala tá firma, ktorá stavala aj obchod. Súd však má z rozhodnutia ONV z roku 1985 za zjavné, že skôr ako pred rokom 1985 sa stavba potravín a pohostinstva realizovaná Jednotou SD nemohla realizovať, čo potvrdzuje obsah koľaudačného rozhodnutia č. ÚP 467/89 zo dňa 05.04.1989. Predmetným rozhodnutím bolo povolené užívanie stavby „Predajňa a závod verejného stravovania Kamenec pod Vtáčnikom“, z ktorého je zrejmé, že stavba potravín a pohostinstva bola už zrealizovaná najneskôr k uvedenému dátumu v koľaudačnom rozhodnutí. Podľa zistení súdu v uvedenom čase však v teréne ešte predmetná brána osadená nebola, čo vyplýva z rozhodnutia č. 992/89 z 04.09.1989, ktorým Jednote SD bolo nariadené vykonať úpravy oporného múru tak, aby bol v zmysle projektovej dokumentácie vytvorený vstup pre motorové vozidlá. S predmetným rozhodnutím nesúhlasila Jednota SD, čo je zjavné z podania ONV zo dňa 17.07.1990 adresovaného svedkyňi O., z ktorého vyplýva oznámenie svedkyňi, že vo veci nariadenia zriadenia prístupu pre vozidlá bol podaný Jednotou SD protest Okresnému prokurátorovi a vo veci bude záležať ako bude o proteste rozhodnuté. Aj s ohľadom na podaný protest táto skutočnosť nič nemení na fakte, že z predloženého listinného dôkazu svedkyňou Š. O., rozhodnutia UP 992/89 zo dňa 23.11.1990 je zrejmé, že dňom 23.11.1990 Jednote SD bolo opätovne nariadené previesť do 30.04.1991 nevyhnutné úpravy oporného múru a zabezpečiť vstup motorovými vozidlami ako to vyplýva z dokumentácie schválenej stavebným úradom, a teda osadiť bránu za účelom prístupu motorových vozidiel.

28. Na základe uvádzaných dôkazov ako aj z výpovede svedkyne Š. O., ktorá uviedla, že potom ako vyvíjala úsilie a obrátila sa na dostupné inštitúcie, bolo v konaní preukázané, že brána v teréne osadená bola. Súd má za to, že je nespochybniteľným faktom skutočnosť, že Jednota SD ako vlastník stavby- predajne potravín na pozemku, ktorý nebol v jej vlastníctve, a cez ktorý ONV Pd nariaďoval Jednote SD zabezpečiť aj žalobcovi prístup na svoj pozemok, nakoniec rešpektovala rozhodnutie ONV Prievidza, odbor územného plánovania a v zmysle vyhotovenej projektovej dokumentácie schválenej stavebným úradom predmetnú bránu na prejazd zhotovila. Súd má za to, že z predložených dôkazov ani svedeckých výpovedí nie je možné presne určiť kedy brána bola Jednotou SD osadená, avšak aj bez pripojenia dôkazu - rozhodnutia o proteste prokurátora, nespochybniteľným faktom ostala skutočnosť, že brána osadená za účelom vstupu bola a tomu tak mohlo byť najneskôr do 30.04.1991 ako to bolo nariadené rozhodnutím UP 992/89 zo dňa 23.11.1990 (teda brána bola osadená v rozmedzí konca roku 1990 do 30.04.1990). V konaní žalovaný predmetnú skutočnosť tvrdenú žalobcom a vyplývajúcu z pripojených listinných dôkazov ako súd uvádza vyššie, že brána mohla byť najneskôr osadená v roku 1990 resp. 1991, nepoprel, neuviedol vlastné tvrdenia o danej skutočnosti a nepreukázal, že brána v teréne bola osadená buď pred týmto alebo po tomto dátume. Danú skutočnosť podporuje aj výpoveď svedka X. ktorý uviedol, že po postavení stavby keď mal stavebný objekt v nájme, tak osadil tam ďalšiu bránu a kľúč od nej dal k dispozícii Š. O. To znamená, že svedok potvrdil skutočnosť, že pokiaľ on na objekte nechal postaviť bránu, jedna brána už existovala. Taktiež svedok uviedol, že predmetné právo prechodu bolo uznávané až do obdobia keď objekt kúpil pôvodne žalovaný pán Vlk. V nadväznosti na uvedené z výpovede svedkyne Š. O. taktiež vyplýva, že od predmetnej brány mala kľúče od pána Q., ktorý v budove pohostinstva prevádzkoval krčmu. Súd mal z výpovede preukázané, že predmetné kľúče svedkyňa poskytla tak ako aj sestre L. U. tak aj žalobcovi, ktorého videla, že predmetnú bránu za účelom vstupu na svoj pozemok používal. Kľúče od brány svedkyňa obdržala ako sama uviedla v období, keď sa ukončila stavba predajne potravín a pohostinstva. Kolaudačné rozhodnutie na predmetnú stavbu potravín a pohostinstva bolo vydané dňa 05.04.1989. V danom období ešte brána v teréne osadená nebola, nakoľko z rozhodnutia ONV zo dňa 19.11.1990 ÚP 992/89 (po podaní protestu a rozhodnutí o ňom, ktorý súdu žalobca ani žalovaný nepredložil z dôvodu, že takýmto dôkazom nedisponovali) je zjavné, že týmto dátumom Jednote SD bola uložená povinnosť vybudovať oporný múr a vstup pre motorové vozidlá najneskôr do 30.04.1991, pričom právo prechodu pešo už bolo vykonávané aj pred týmto dátumom. Z výpovede Š. O. je zjavné, že Jednota nakoniec postavila oporný múr, plot, bránu a v zmysle projektovej dokumentácie schválenej stavebným úradom bol zaistený prechod a vytvorený vstup pre motorové vozidlá ako to uvádza podľa jej vyjadrenia aj bod 10 rozhodnutia ONV PD z 30.10.1985 tak, aby im ich parcela slúžila na stavebné a rekreačné účely. Na základe opísaných skutočností mal súd za to, že žalobca bol v dobrej viere, že mu právo prechodu patrí, čo odvodzoval od skutočnosti, že mu v prechode bránené nebolo a nakoniec Jednota SD vybuďovala bránu a v zmysle rozhodnutia z 1985 tak zabezpečila prístup pre motorové vozidlá.

29. Čo sa týka splnenia podmienky vydržacej doby a uplynutia 10 ročnej lehoty vykonávania práva prechodu má súd za to, že právo prechodu bolo riadne vykonávané v zákonnej vydržacej lehote. Výsluchom svedkov Q. O., Q. M., G. M., P. C., Y. F. bolo preukázané, že predmetný prechod žalobca reálne dlhodobo využíval za účelom prístupu na svoj pozemok, pričom žalobca toto právo prechodu v súlade s rozhodnutím ONV PD zo dňa 30.10.1985 využíval od daného dátumu v domnení, že až do roku 2004, kedy predmetné nehnuteľnosti nadobudli právni predchodcovia žalovaného, ktorí mu začali žalobcovi zamedzovať v práve prístupu, mu toto právo patrí. Žalobca dobromyseľne užíval právo prechodu až do momentu, kedy právni predchodcovia žalovaného odkúpili predmetné nehnuteľnosti a výmenou zámku na bráne zamedzili výkonu predmetného práva. Pokiaľ žalobcovi predchodcovia žalovaného začali brániť vo výkone vecného bremena, žalobca sa informoval u starostu obce, či predchodcovia žalovaného konajú v zmysle práva. Zo žalobcom predloženého listinného dôkazu označeného ako „Vyjadrenie OÚ Kamenec pod Vtáčnikom zo dňa 13.10.2004“ vyplýva, že predchádzajúci vlastník sporných pozemkov, t. j. žalovaný G. Q. nemal žiadne výhrady proti prechodu žalobcu, na čo poukazuje v predmetnom liste starosta obce, ktorý sa pod dané vyjadrenie podpísal. Aj predmetný dôkaz žalobcu utvrdzoval v domnení, že právo prechodu je naďalej oprávnené. Súd má potom za to, že od roku 1985 začala plynúť premlčacia doba a po jej zákonnom uplynutí žalobca nadobudol vecné bremeno, právo prechodu jeho reálnym užívaním. Pokiaľ by aj súd pripustil dôvodnosť námietok, že žalobcovi bolo do roku 1991 bránené v užívaní práva prechodu, resp. do tohto roku nemal zabezpečené právo prechodu súd má za to, že vzhľadom na preukázané skutočnosti vyššie opísané, aj v prípade pokiaľ od roku 1991 (osadenia brány v teréne a rešpektovania Jednotou SD rozhodnutia

ONV Pd z roku 1985 o zriadení prístupu pre vozidla) by mala začať plynúť 10. ročná lehota, tak do roku 2002 uplynula 10. ročná vydržacia doba, kedy nepochybne bol sporný prechod využívaný žalobcom v dobrej viere pešo alebo motorovými vozidlami až do momentu bránenia mu v prechode žalovaným v roku 2004. Súd mal výsluchom syna žalobcu a suseda V. M. reukázané, že právni predchodcovia žalovaného žalobcovi po kúpe svojho pozemku v roku 2004 zamedzili právo prechodu ako ho užíval, a preto žalobca vstupoval na svoj pozemok prostredníctvom susediaceho pozemku Q. M.. V predmetnom čase minimálne od roku 1991 do roku 2002 žalovaný nepreukázal rušenie práva prechodu žalobcu, v konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by dobromyseľnosť žalobcu a jeho reálne užívanie práva prechodu v predmetnom období spochybňovalo. Aj napriek danej skutočnosti súd má za to, že rozhodnutím z 30.10.1985 bol zriadený prístup na pozemky, ktoré sú momentálne vo vlastníctve žalobcu, ako vecné bremeno zriadené in rem a nie ako vecné bremeno pre konkrétnu osobu a to bolo žalobcom užívané nerušene až do roku 2004. Súd mal potom preukázané, že predmetné právo bolo užívané po dobu dlhšiu ako 10 rokov bez výhrad štátu či obce Kamenec pod Vtáčnikom v dobrej viere, že žalobcovi patrí zákonne. Súd má potom z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca je oprávnený využívať právo prechodu na svoj pozemok cez pozemky žalovaných tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

30. Čo sa týka námietky premlčania, súd má za to, že predmetné právo nie je premlčané, nakoľko žaloba na súd bola podaná dňa 31.10.2013, a teda vecné bremeno sa nevyužívalo menej ako 10 rokov, navyše jeho nevyužívanie bolo zapríčinené správaním žalovaných od roku 2004, kedy na predmetnej bráne vymenili zámok a zamedzili žalobcovi v prechode.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP. Súd úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 100%.

32. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení trojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.